

ผลของโปรแกรมกลุ่มบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจต่อการมองโลกทางบวกของเยาวชนที่ใช้สารแอมเฟตามีน

จินจุฑา ชัยสนา ดาลาส พย.ด, บุษนาท แก้วมาตร ศษ.ม, ภาคินี เดชชัยศ วท.ม, ทักษิณี เผ่าวิริยะ พย.ม
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131

Abstract: The Effectiveness of Motivational Enhancement Group Therapy Program on Optimism among Youths with Amphetamine Abuse

Dallas, C. J, Kaewmart N, Detchaiyot P, Phaowiriya H

Faculty of Nursing, Burapha University, Sansuk, Muang Chonburi, Chonburi, 20131

(E-mail: jinjuthatawan@gmail.com)

The substantial care for youth with substance abuse in recovering phase is enhancing personal strength and intrinsic motivation in order for relapse prevention. Optimism should be encouraged for enhancing youth's hope, life expectancy, and self efficacy. This quasi-experimental study was to examine the effectiveness of motivational enhancement group therapy program on optimism among youths with amphetamine abuse in pretest, post test, and one month follow up. Forty-eight youths from the rehabilitation center were recruited and randomly assigned into experimental group and control group. Twenty-four participants in the experimental group participated Motivational Enhancement Therapy for Developing Optimism, and both experimental and control group attended the routine psychosocial rehabilitation program. The group therapy was carried on once a week for 6 weeks. Instruments were applied including The Life Orientation and Motivational Enhancement Therapy for Developing Optimism which developed from Miller & Rollnick. The Life Orientation Test was applied for data collection before and after participation, and then four weeks followed up. Descriptive statistics and Two-way repeated measures ANOVA were used for data analysis. The results revealed that the mean scores of optimism in experimental was significantly higher than control group at $p < 0.05$. The results suggest that nurses and other drug therapeutic persons could develop more and apply this program to promote intention to drug abstinence and optimism in youth with substance abuse.

Keywords: Motivational Enhancement Group Therapy, optimism, youths with amphetamine abuse

บทคัดย่อ

การดูแลที่สำคัญสำหรับเยาวชนผู้ใช้สารเสพติดในระยะฟื้นฟู คือ การเพิ่มความเข้มแข็งและแรงจูงใจภายในเพื่อป้องกันการกลับไปใช้สารเสพติดซ้ำ การมองโลกทางบวกจึงสามารถส่งเสริมให้บุคคลมีความหวัง คาดการณ์อนาคตเชิงบวก และเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกลุ่มบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาการมองโลกทางบวก กลุ่มตัวอย่างคือ เยาวชนที่เข้าร่วมบำบัดฟื้นฟูมาจากศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดแห่งหนึ่ง จำนวน 48 คน ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์คัดเลือก โดยสุ่มเยาวชนเข้ากลุ่มทดลองจำนวน 24 คน และกลุ่มควบคุม 24 คน กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมกลุ่มบำบัดเสริมสร้างแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการมองโลกทางบวกเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ๆ ละ 1 ครั้ง และโปรแกรมบำบัดฟื้นฟูยาเสพติดตามปกติ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับโปรแกรมบำบัดฟื้นฟูยาเสพติดตามปกติเพียงอย่างเดียว เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามการมองโลกทางบวก และโปรแกรมกลุ่มบำบัดเสริมสร้างแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการมองโลกทางบวกที่ผู้ศึกษาสร้างเองตามแนวทางของ มิลเลอร์และโรลนิก เก็บข้อมูลระยะก่อนและหลังการทดลองเสร็จสิ้น และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางวัดซ้ำ เยาวชนที่ใช้สารแอมเฟตามีนในกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมกลุ่มบำบัดฯ มีคะแนนเฉลี่ยการมองโลกทางบวกในระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และระยะติดตามผล 1 เดือนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$ พยาบาลและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง สามารถพัฒนา

โปรแกรมการบำบัดนี้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้บำบัดเยาวชนที่ใช้สารเสพติดในการพัฒนาการมองโลกทางบวกอันจะเป็นการป้องกันการกลับไปเสพยาแอมเฟตามีนซ้ำ

คำสำคัญ: โปรแกรมกลุ่มบำบัดเสริมสร้างแรงจูงใจ การมองโลกทางบวก เยาวชนที่ใช้สารแอมเฟตามีน

บทนำ

ปัญหา ยาเสพติดเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงและปลอดภัยของประชาชน ทั้งต่อผู้เสพ ครอบครัวและสังคม จากรายงานของสถาบันรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี พบว่า กลุ่มผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเพื่อเลิกสารเสพติดมากที่สุดเป็นในปี พ.ศ. 2555 - 2557 เป็นกลุ่มเยาวชนอายุระหว่าง 15 เป็น ร้อยละ 20.56, 21.58, และ 21.58 ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้บำบัดรักษาในระบบบังคับบำบัดเป็นเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี ถึงเกือบร้อยละ 50.00 สะท้อนให้เห็นว่าปัจจุบันกลุ่มเยาวชนเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างมาก และสังคมควรให้ความสนใจ การเข้ายาเสพติดส่งผลกระทบต่อเยาวชน เพราะเป็นการเสพติดทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยผลกระทบต่อทางด้านร่างกาย มีหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ระบุว่าสารเสพติดมีผลต่อสมองและทำให้เกิดอาการติดจนต้องใช้อย่างต่อเนื่องและส่งผลให้สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลง และเมื่อเยาวชนเข้าสู่วงจรของการใช้สารเสพติดแล้วจะส่งผลกระทบต่อจิตใจและสังคมโดยเยาวชนจะรู้สึกว่ามีตัวตนอยู่ในสังคม ถูกตีตรา ไม่ได้รับ